

[Statsministeren.]

nogle Smaaabeløb, som ogsaa indvindes ved en Art indirekte Beskatning gennem Kornfonden, Smørfonden, Kød- og Kvægafgifterne. Disse Smaaenge bliver dog til 63 Mill. Kr., som Landbruget indkasserer. Nær ved 200 Millioner er ydet i Laan gennem Akkord- og Moratorielovgivningen til Gældssanering og Grundforbedring. En ikke uvæsentlig Hjælp er dernæst ydet til Gældsnedskrivning, og ligeledes kan man jo nævne Statsindkøbene af Kød og Flæsk og Mælk, som iværksattes for at aftage nogle Landbrugsprodukter, som ellers skulde destrueres. Og sluttelig nævner jeg den konjunkturbestemte Rente for Statshusmænd, som har ønsket denne Betalingsform, som jo har skaanet dem for ganske betragtelige Udgifter i nogle Aar, og formentlig er der forskelligt andet, som man ved nærmere Granskning vil kunne finde.

Se, dette er Ydelser, direkte eller indirekte, gennem de Ordninger, som det ærede Medlem haaner og siger er overflødige, men som andre erklærer vi under ingen Betingelser kan undvære. Det er i hvert Fald Foranstaltninger, som utvivlsomt har ydet deres Medvirkning til det efter Omstændighederne dog betragtelige Resultat, som Landbruget har opnaaet, naar vi ser, at Forrentningsprocenten er gaaet op fra $\div 0,5$ til $+ 4,2$. Man kan nu sige, at alt dette, som er to Rækker Foranstaltninger, der har et fælles Maal, ikke er vidtgaende nok, og dette kan jeg forstaa, men man kan ikke sige, at vi har siddet med Hænderne i Skødet og intet foretaget.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde i Gaar i sine Bemærkninger: Giv det private Erhvervsliv Ro. Jeg ved ikke, at der heller paa dette Omraade kan rettes nogen Behjælpelse. Jeg ved ikke, at der er nogen Uro i Erhvervslivet, tværtimod. I disse Aar er Arbejdsforholdene netop gaaet i Orden, i Ro, i Hovedsagen, og ser jeg paa Bedrifternes Udbytter, saa har jeg ikke Indtrykket af, at man virker under urolige og skæbnesvangre Tilstande, tværtimod, der er jo betragtelig gode Udbytter, saa gode, at ærede Medlemmer her i Salen har følt Trang til ogsaa at angribe Regeringen af den Grund.

Jeg ved jo, at mod Arbejdsløsheden virker intet andet Middel end Arbejde, og jeg har aldrig troet paa noget Tryllemiddel og har heller aldrig stillet et saadant i Udsigt. Men det er en Selvfølge, at man under de herskende Verdensforhold stadig maa spejle efter mere Arbejde, og kan Landbruget skaffe sig større Fortjeneste og større

Afsætning, saa ser jeg det selvfølgelig gerne, men jeg tror ikke, at Frelsen ligger i det, som blev anvist af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), nemlig lavere Smør- og Flæskepriser. Vi lever i en Verden, hvor de, der besidder Produktionsmidlerne, har et udstrakt Herredømme ogsaa over Beskæftigelsesforholdene, og jeg ved, at det ændres ikke fra den ene Dag til den anden, og det burde alle ogsaa være klar over. Derfor har den Udvikling, som har fundet Sted, naturligvis heller ikke ført til et helt andet Samfund end det, vi nu engang befinder os i, da Krisen udbrød, men Forholdene medfører ganske naturligt, at vi foruden at fortsætte den intensive Beskæftigelsespolitik ogsaa maa overveje, om endnu flere Foranstaltninger kan og bør iværksættes, og navnlig om Arbejdstidsnedsættelser i nogle Fag, særlig maaske i større mekaniserede Fag, maaske er en af Vejene frem. Heldigvis er jo Forholdet det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har sagt, at der er mere Lys i Øjeblikket end i visse Perioder.

Det er saaledes af stor Vigtighed, at der er Orden i Landets økonomiske Forhold, og det er nationaløkonomisk set kun et Gode, at Skatterne nu og da har indbragt mere end beregnet. Det er kun et Vidnesbyrd om, at det altsaa er gaaet endnu bedre, end man turde regne med. Det er endvidere af stor Betydning, at Nationalbanken har en Valutareserve, saadan at fornødne Indkøb kan foretages til en fortsat Forøgelse af Produktionen. Det er glædeligt, at Nationalbanken, som i 1936 havde 62 Mill. Kr.s Gæld til Ulandet, ved Udgangen af 1938 noterer 84 Mill. Kr.s Tilgodehavende, og at de private Banker desuden har et Tilgodehavende af 25 Mill. Kr. Der er ikke den mindste Grund til at udsende Smødeskrifter om Patienten Danmark, men der er Grund til fortsat at følge den Linie, der hidtil har vist sig saa gavnlig, baade for Beskæftigelsesforholdene og for Landbrugsøkonomi. Der er i Øjeblikket anmeldt en ganske betydelig Fremgang i Byggevirksomheden, og med dette Erhverv sættes meget andet i Bevægelse. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at det er glædeligt, at der dog er visse Lyspunkter, og det er naturligt, at man med nøgtern Optimisme fortsætter Arbejdet fremfor at udslynge Paastande om en Elendighed i vort Land, som ikke eksisterer.

Under denne tredie Behandlings Rame hørte vi i Gaar nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, som jeg skylder at gøre en Bemærkning til, det